

ತಮ್ಮ ಮೇಲಾಗಿದ್ದ ಮಾಡವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದ ನಾಗಕ್ಕನ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಈಗವರಿಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸಂಯೋಧಿಸಿದ್ದೀರಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನಾಗಕ್ಕನಿಗೆ ಅವೇಶ ಬಂದಾಗಲೇ ಭಯದಿಂದ ಕೋಣೆ ಸೇರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಂಟವಾಗುತ್ತಲೇ ಕರಿಯಕ್ಕ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡತ್ತೊಡಗಿದಳು. ನಾಗಕ್ಕನಿಗಂತೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಯೋಜನೆಯೇ ಇದ್ದಿರಿಲ್ಲ.

“ಅಯ್ಯೆ, ಅಮಾ ಇವತ್ತು ತಂಬಾ ಸುಸ್ತಿಗಿದೆ, ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ನಾಳೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದಳು.

ಕರಿಯಕ್ಕನಿಗೋ ಮಗಳ ಈ ಪರಿಹಾಸ ದೂರದ ಉಗಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಪರಿಪಾಠ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಿಲ್ಲ. ಎವ್ವೆ ಕವ್ಯವಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಮರಳುವುದು, ತೀರ ಅಸಂಭವ ಎಂದಾಗ ಹೋಚೆಲನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಅವರ ರೂಪಿ ಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಂತದ್ದೆನು ಸೇಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬವುದೇ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು ಅವಳಿಗೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಯಿಸುವ ಹುಡುಗಾರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳು. ಇನ್ನು ನಲವತ್ತು ದಾಟಿರುವ ಬೊಕ್ಕ ತಲೆಯ ಧಡಹಳಿ ರಾಮಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕೆಮ್ಮತ್ತು ಲೀ ಅರುಣವೃವಣ್ಣ ಕೆಳಿದಿರುವ ಆಸ್ತಮಾ ರೋಗಿ ಗಿರಿಯಣಿ ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿರಿಗಳ್ನೆನ್ನೋಟಕ್ಕೂ ಲಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲದವರು. ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸುಸ್ತಿಗಿರೇಕು. ದೇವರ ಸೇವೆ ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಶ್ಲಾಂತಿಯಿಲ್ಲ. ದೇವ ಕೃಪೆಯಿರುವ ಅವಳನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸುವುದು ತನಗೆ ಒಳಿತಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುಮೃದ್ಧಾದಳು ಕರಿಯಕ್ಕೆ.

ಅಜ್ಞಮ್ಯನಿಗೋ ನಾಗಕ್ಕ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸರಾಯಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕಾಸ್ತಲೀ ಕೊಂಡ ರಿಯಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ. “ಇರಲಿ ಬಿಡು ಕರಿಯಕ್ಕೆ, ಅವಳನ್ನೊಂದು ದಿನ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೂ ಖುಸಿಯೇ” ಎಂದಿತು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ಮುಖ ತೋರಿಸದೇ ವಿಜ್ಞದೆಲೆಯ ತೊಟ್ಟನ್ನೂ ಮುಟ್ಟುಲು ಬಿಡಿದ್ದ ಅಜ್ಞಮ್ಯ ಇಂಗ್ರಂದು ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಕರಿಯಕ್ಕನಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ಬೋಟುಗಳ ಒಡಗಿರುವ ದಕ್ಷತೆಯಾದವನ್ನು ಸದಗರ.

“ಸಾರಿನ ಪರಿಮಳ ರಸ್ತೆ ವರಗೆ ಬರುತ್ತು ಉಂಟು ಮಾರೇರೆ... ಎಂಥ ನೆಂಟರು ಬಂದಿದ್ದಾರಾ?” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಒಳ ಬಂದ ಮತ್ತೆನನ್ನು ಕಂಡು, ಇವನೊಷ್ಟು ಬಂದ ಬಿಟ್ಟಿ ಕವಳ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತು ಮೂಗು ಮುರಿಯಿತು ಅಣ್ಣ.

ಕವ್ಯ ನಿವಾರಕೆಯಾದ ಖುಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮಣ್ಣ, “ಬಾ ಮಾರಾಯ, ಉಂಟ ಮಾಡ್ರೀಯಾ” ಎಂದು ಮಹೇಶನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ.

ಕರಿಯಕ್ಕನಿಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುತಿನವರೇ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಳ ಬಂದ ತರುಣನನ್ನು ‘ಇವನ್ನಾರಪ್ಪ?’ ಎಂಬಂತೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಇವನು ಮಹೇಶ, ಅಂಗಡಿ ರಾಜಣ್ಣ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅವರ ತಂಗಿ ಮಗ. ಈಗ ಈ ಉಳಿನಿಂದೆ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದಾನೆ. ಒಣ್ಣೆ ಹುಡುಗ. ಅವನ ಅಮೃತಾ ರಾಧಕ್ಕ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ?” ಎನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಹೌದೆಂಬತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು ಕರಿಯಕ್ಕೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ನಾಗಕ್ಕ ಶೋಚಾಲಯಕ್ಕೆಂದು ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮೆದಿನಿತಿ. ಈ ಗಂಡುಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗ ತೊಲಗಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

“ನೆಂಟರನ್ನು ಗೋಪಾಲನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉದ್ದಾನವನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವಾ ರಾಮಣ್ಣ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಸ ಬಣ್ಣದ ಕಾರಂಜ ಹಾಕಿದ್ದಾರಲ್ಲ?”